

DOTDOT

Michael B Bastholm

Da bedstefar forsvandt

VELKOMMEN TIL DOTDOTLAND

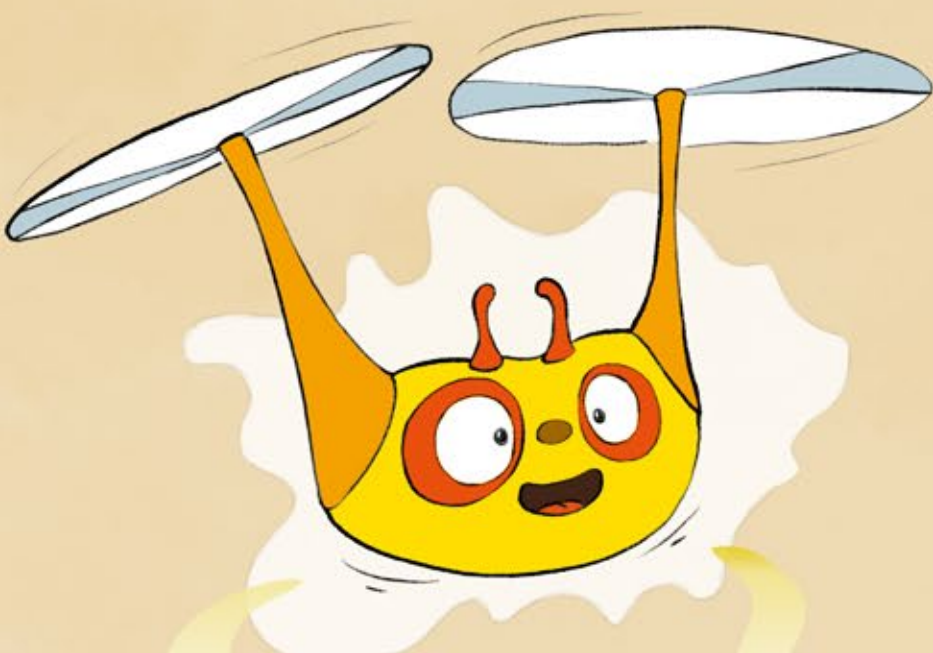
KALLE OG KOPTER

Her er Kalle og hans dotdot.
Kalle elsker at tage på opdagelse
og er altid på farten på landets
hurtigste helikopter-dotdot.

SONNY OG SPRUTTE

Dette er Sonny og hans dotdot. Sonny
elsker at studere og undersøge ting,
sammen med sin fumlefingerede
blæksprutte-dotdot.

I DotDotLand har alle en magisk dotdot. En dotdot kan hvile sig inde i hovedet og kommer ud, når man kalder på den.

Derfor har alle i DotDotLand et hoved, der ligner en stor hat med to prikker på siden. Det er gennem de to prikker, dotdotten kommer ind og ud.

Det magiske ved dotdotterne er, at de kan slå sig sammen og forvandle sig til en helt ny dotdot. Det sker, når ejerne synger den magiske dotdotsang.

**DU ER NU KLAR TIL AT TAGE
TIL DOTDOTLAND**

DOTDOT

Da bedstefar forsvandt

Michael B Bastholm

DOTDOT - Da bedstefar forsvandt

Tekst og illustration © 2020 Michael B Bastholm

Grafisk design: DotDotLab

E-bog: 1. udgave

ISBN: 978-87-93133-04-4

www.michaelbbastholm.com

Sonny hørte banken på ruden i 2. sals højde. Det var hans bedste ven Kalle. Han svævede udenfor vinduet på sin helikopter-dotdot.

”Er du vågen, Sonny?” råbte Kalle og snurrede rundt i luften:

”Jeg skal ud og lave nogle loops! Vi seeees!” Og så susede han ud over byens tårne.

Sonny rystede på hovedet.

”Så er det godt, man kan blive hjemme og hygge sig med en bog,” smilte han.

”Kan du huske knudebogen Sprutte?”

Sprutte vinkede med en blækspruttearm.

”Den bog var faktisk min bedstefars,” fortsatte Sonny.

”Min bedstefar, Sofus Stjerne, var lidt skør. Han rejste overalt for at finde nye knuder. Men en dag forsvandt han. Pist borte. Alligevel dukkede hans bog op. Den bog betød alt for ham. Og hvor er bedstefar?”

Sonny læste højt: ”Knuder kan man lave af alle slags ting: Tov, reb, snørrebånd, giraffer ...”

Pludselig faldt en nusset seddel ud af bogen. Den lignede et skattekort, og med utydelig skrift stod der:

*”Hjælp! Jeg er fanget i verdens største knude.
Følg sporet og knuderne. Find mig! - Sofus Stjerne.”*

Sonnys øjne voksede sig lige så store som hans runde briller.

”Sofus Stjerne!” udbrød han.

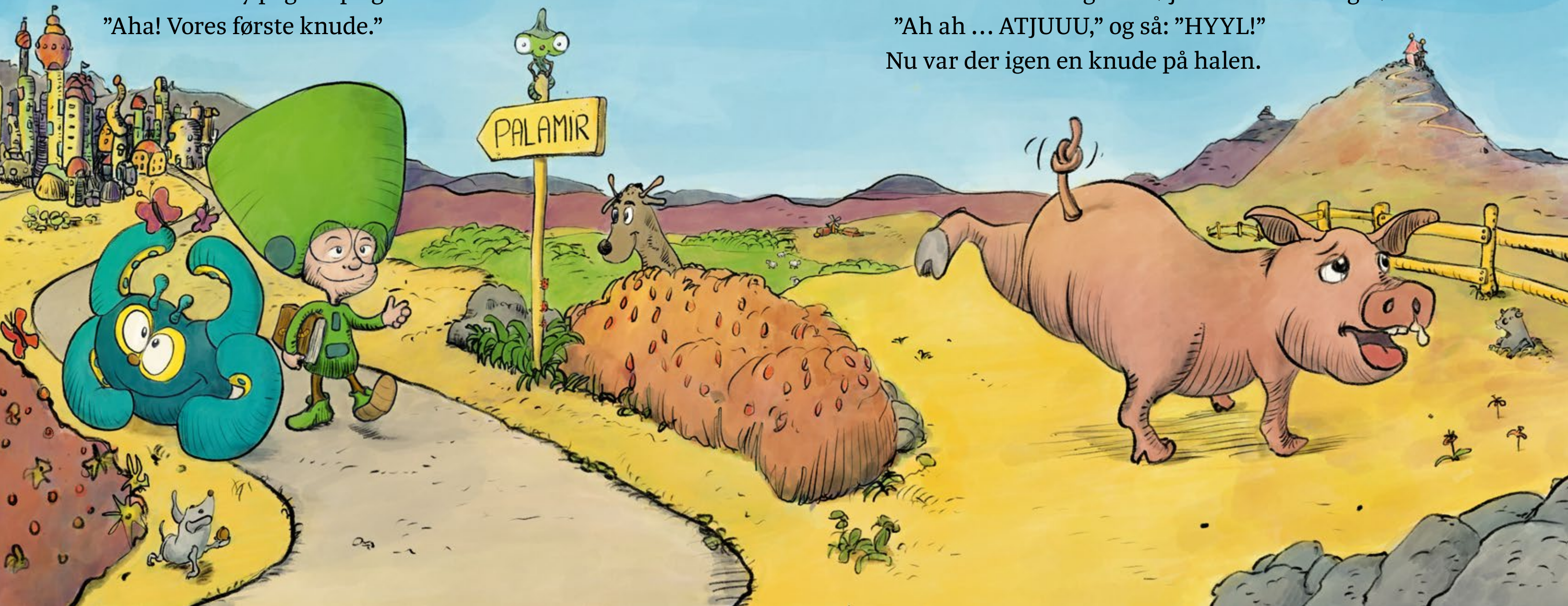
”Det er bedstefar ... han findes derude og er fanget.”

Sonny skød brystet frem. ”Sprutte, fold armene ud! Vi skal befri min bedstefar fra verdens største knude!”

”Vi følger sporet og tager knudebogen med,” sagde Sonny og travede raskt ud ad landevejen. Snart fik de øje på en gris. Den hylede og spjættede med bagbenene. Sonny pegede på grisens hale: ”Aha! Vores første knude.”

”Stå helt stille,” beroligede Sonny.

Grisen blinkede med våde øjne, og snotten løb ud af trynen. Forsigtigt løste Sonny knuden op. I det samme kneb grisen øjnene sammen og nøs: ”Ah ah ... ATJUUU,” og så: ”HYYL!” Nu var der igen en knude på halen.

”Uha,” sagde Sonny.

”Hver gang du nyser, får du knude på halen.”

Han bladrede i knudebogen.

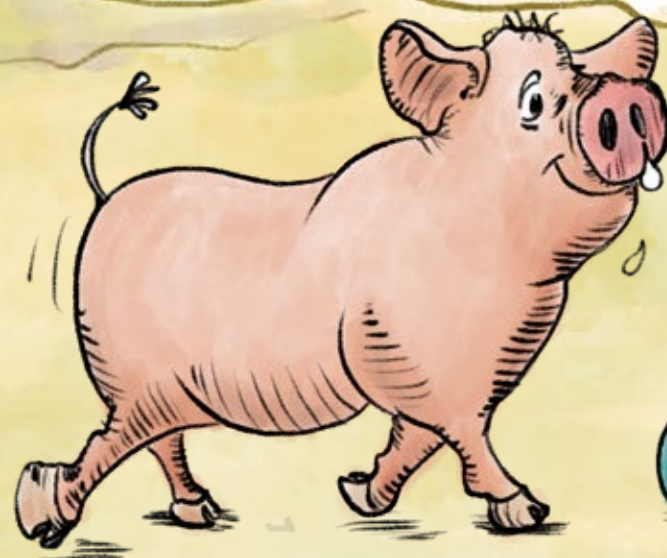
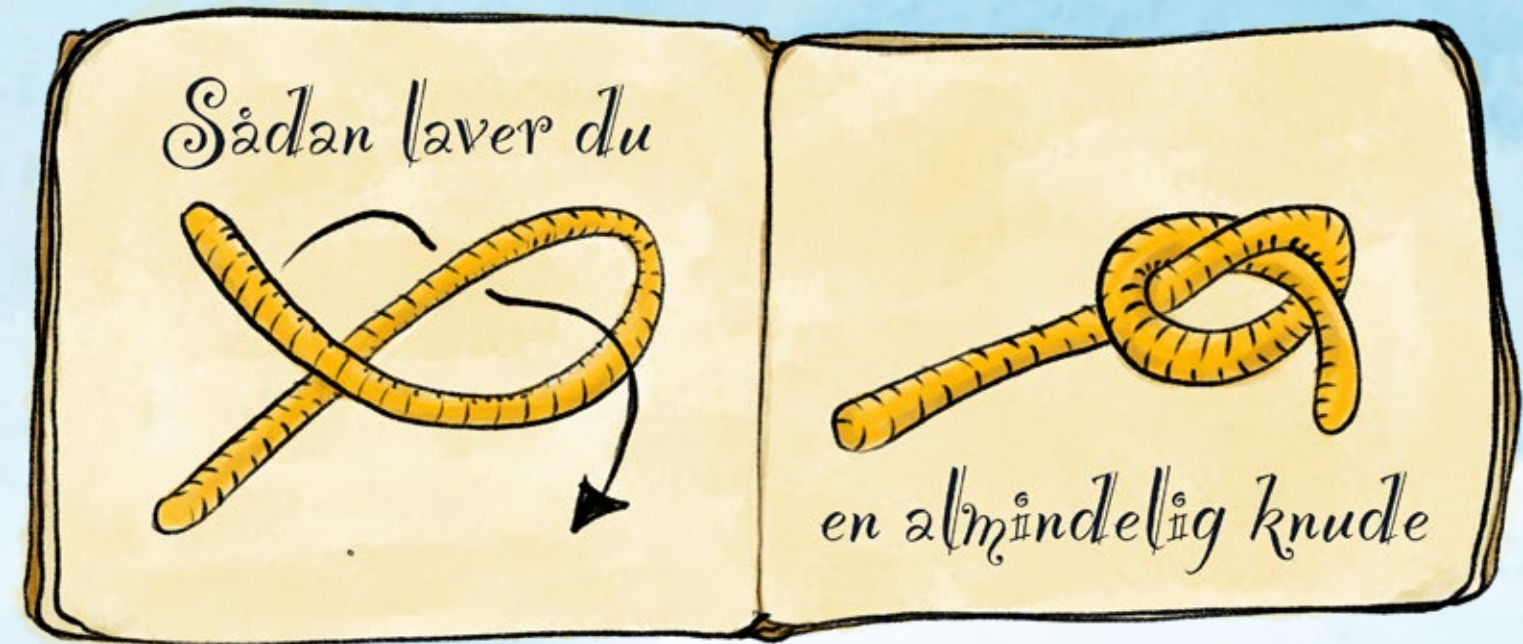
”En knudforkølelse med almindelig knude.”

Sonny kløede sig i nakken.

”Der står, at man ikke bør være alene.”

Grisen nikkede med sin dryppende tryne.

”Så kom med! Vi skal finde min bedstefar.”

De fulgte vejen gennem de åbne marker og nåede havet. Her sad en mægtig tyr. Med lukkede øjne sang den ...

(Melodi: Blue Moon)

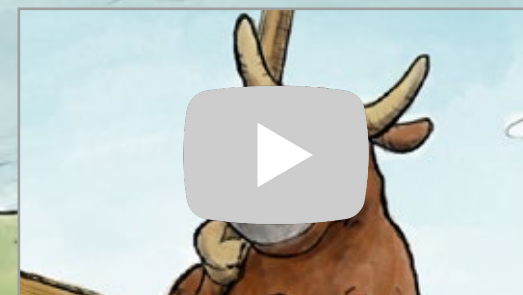
*"Jeg er en tyr,
Men ik' en hvilken, som helst tyr.
Jeg elsker havet og dets brus.
Min båd den sidder fast i grus."*

"En søtyr!" måbede Sonny.
"Kan du sejle os ud på havet?"
Men tyren sukkede blot og trak vejret dybt ind for at synge igen.

"Vi må have båden fri, men hvordan får vi plads til alle?"

Sprutte hoppede ivrigt på stedet og formede sine arme til en stor badering.

"Aha! Jeg får en ide," sagde Sonny.

Sådan laver du et dobbelt halvstik

Sammen kunne de få båden fri, og fra stævnen råbte Sonny:

”Dobbelt halvstik med spruttering! Nu kommer vi bedstefar!”

Tyren prustede, så det lød som hornet på en færge, og så fræse de ud på det åbne hav.

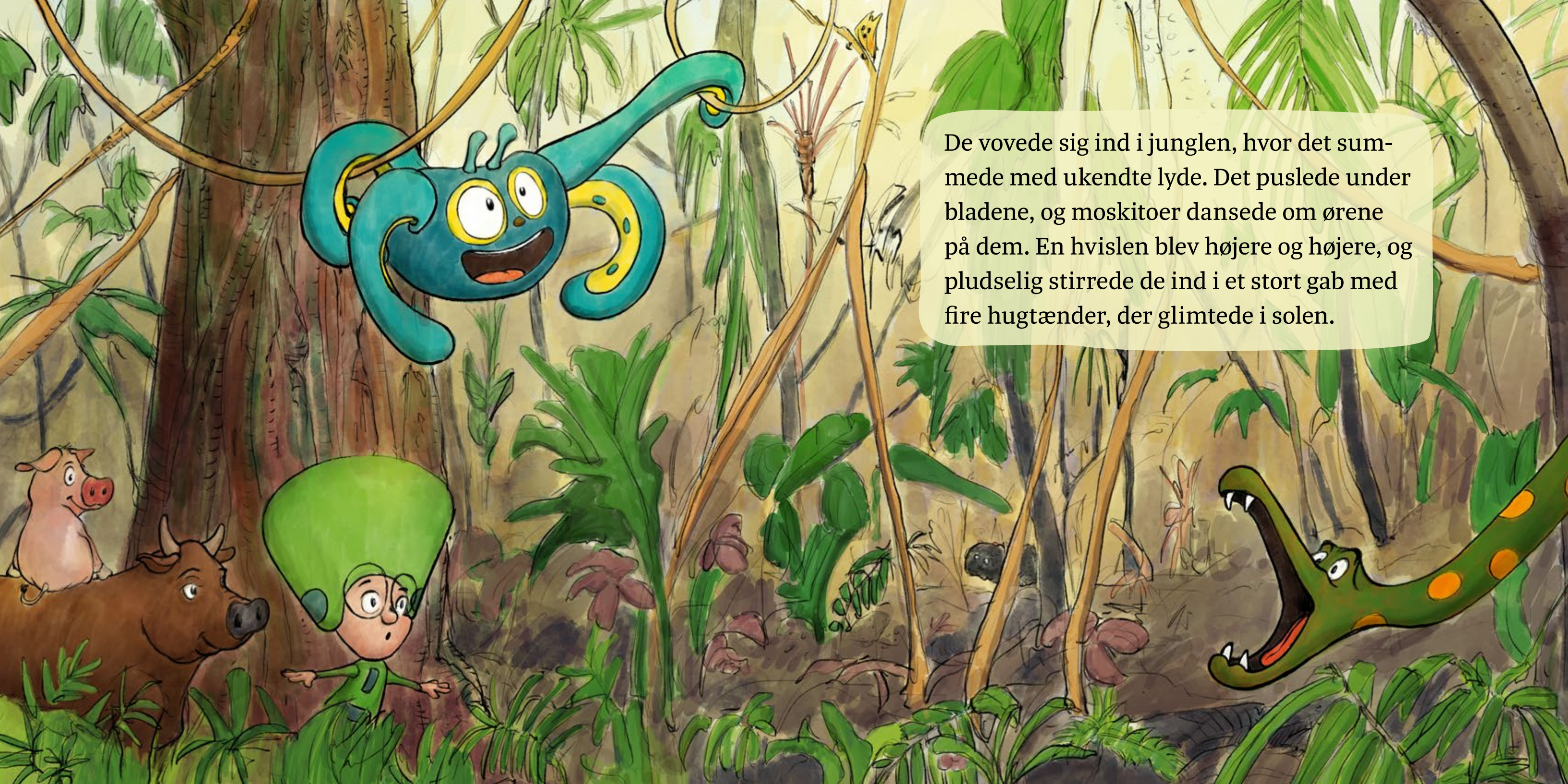
”Ah ah ATJUU ... HYYL”.

Det var grisen. Den havde opdaget en ø.

”Palmeø i sigte!” råbte Sonny og løste grisens knude op.

”Mon bedstefar er gået ind i den jungle dér?”

De vovede sig ind i junglen, hvor det summede med ukendte lyde. Det puslede under bladene, og moskitoer dansede om ørene på dem. En hvislen blev højere og højere, og pludselig stirrede de ind i et stort gab med fire hugtænder, der glimtede i solen.

Tyren stampede, Sonny gispede og grisen nøs:

”Ah ah ATJUU ... HYYL.”

Slangen klappede straks gabet i. Et så frygtindgydende hyl havde den aldrig hørt før.

”Pas på! En mere!” råbte Sprutte fra oven.

Nu fik den første slange modet tilbage. Sammen hvæsedede de to slanger i kor, og de snoede sig direkte mod de tre venner.

”Nej! Gå væk!” råbte Sonny og holdt knudebogen op som et skjold. ”Jeg er ikke nogen frø!”

Slangerne var klar til at sluge både knudebog og Sonny, men stoppede brat. De stirrede på bogens forside med den store knude. Og pludselig svingede de selv en stor knude frem fra bladene.

Sonny sænkede bogen med rystende hænder. Så åndede han lettet op:

”Aha, det er jo knuden, der er problemet!”

Han hoppede op på slangerne.

”Er det ikke bare et råbåndsknob?” sagde han og kløede sig på hagen.

Sådan laver du et råbåndsknob

”Et råbåndsknob er let at få op,”
sagde Sonny og løste knuden op.

Slangerne dansede. Lykkelige
for at være fri igen. Men Sonny
slog ud med armene:

”Det var jo ikke nogen særlig
stor knude. Øv, hvordan skal vi
nogensinde finde verdens stør-
ste knude her i junglen?”

Han sukkede:

”Vi finder aldrig bedstefar!”

Slangen stak hovedet ind under Sonny. Den snoede sig op ad en palme, og helt op over trætoppene.

”Herfra, må jeg kunne se bedstefar,” jublede Sonny.

”Hov, der flyver noget gult der...”

”Det er jo Kalle!”

”Sonny! Hvad laver du her?” råbte Kalle, idet han bremsede hårdt op foran Sonny.

”Vi har brug for hjælp,” sagde Sonny. ”Vi skal finde min bedstefar og verdens største knude.”

”Orv, så skal jeg vise jer en knude,” sagde Kalle.

”Kom med mig!”

Kalle viste vej gennem junglen, og snart kom de til en lille landsby.

”Jeg fløj en lang tur i morges og kom til den her ø,” fortalte Kalle.

”De indfødte leger en leg, hvor de laver en levende knude. Her på øen kalder de det for kluddermor.

”Tag hinanden i hænderne og hold godt fast! For nu skal vi kravle ind imellem hinanden.”

Op, ned, under, over, ind, ud. Til sidst kunne ingen bevæge sig længere.

”Og så skal man bare råbe: Kluddermor,” sagde Kalle med et stort smil.

”Kluddermor! Kluddermor!” råbte de.

Men der skete ikke noget.

”Øhh hovsa,” sagde Kalle. ”Jeg glemte vist at sige, at en os af skulle være kluddermor ...”

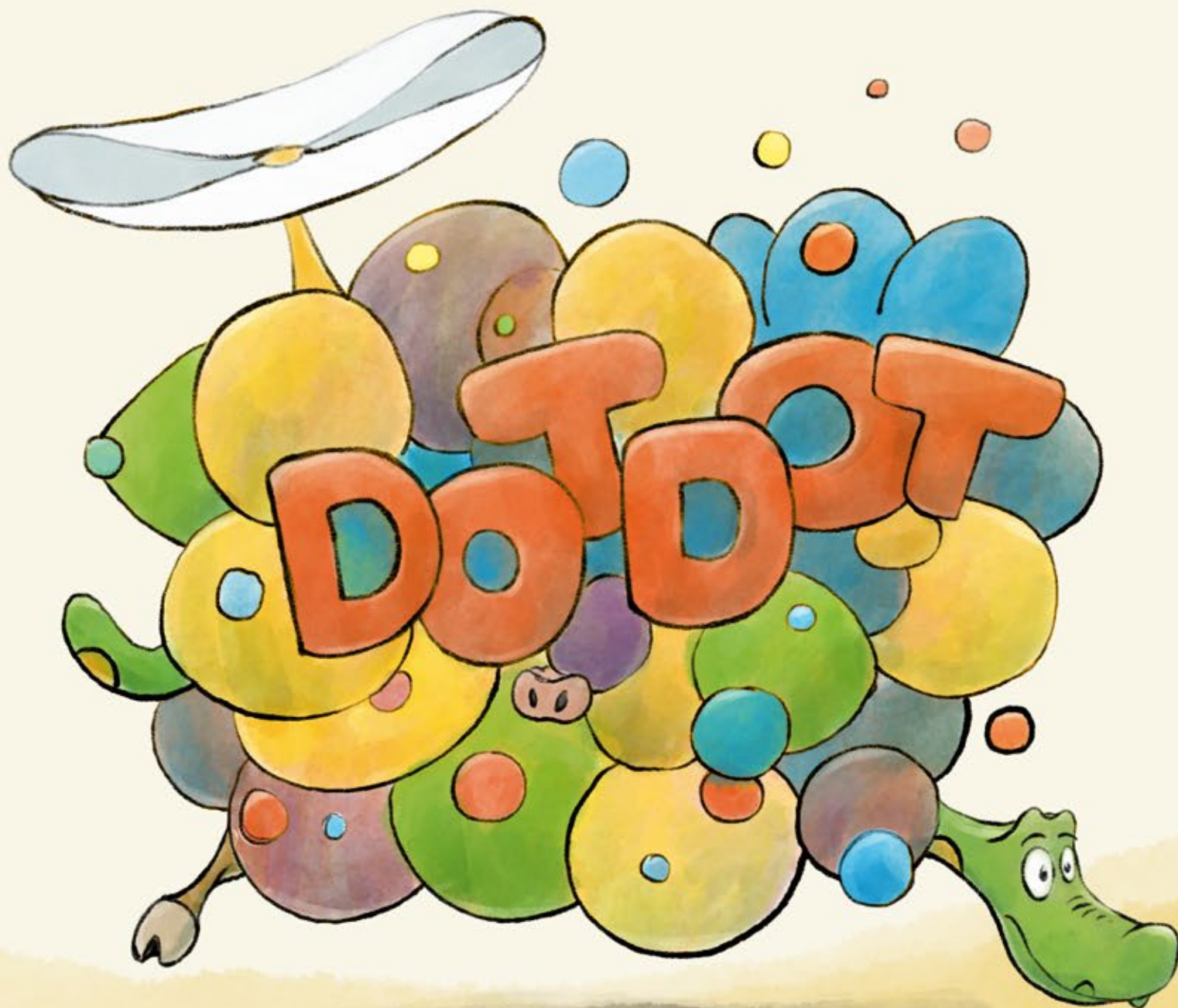
De sad fuldstændig fast.

”Åårh nej,” jamrede Kalle. ”Nu har jeg fået lavet verdens største knude.”

Sonny spærrede øjnene op:

”Jamen, så har vi jo fundet den! Vi har fundet verdens største knude!”

”Ja tak! Men hvordan kommer vi ud?”

”Jeg ved det!” sagde Kalle. ”Vi dotdotter!”
Så sang de den magiske dotdotsang:

”Bland spruttearme med propel”

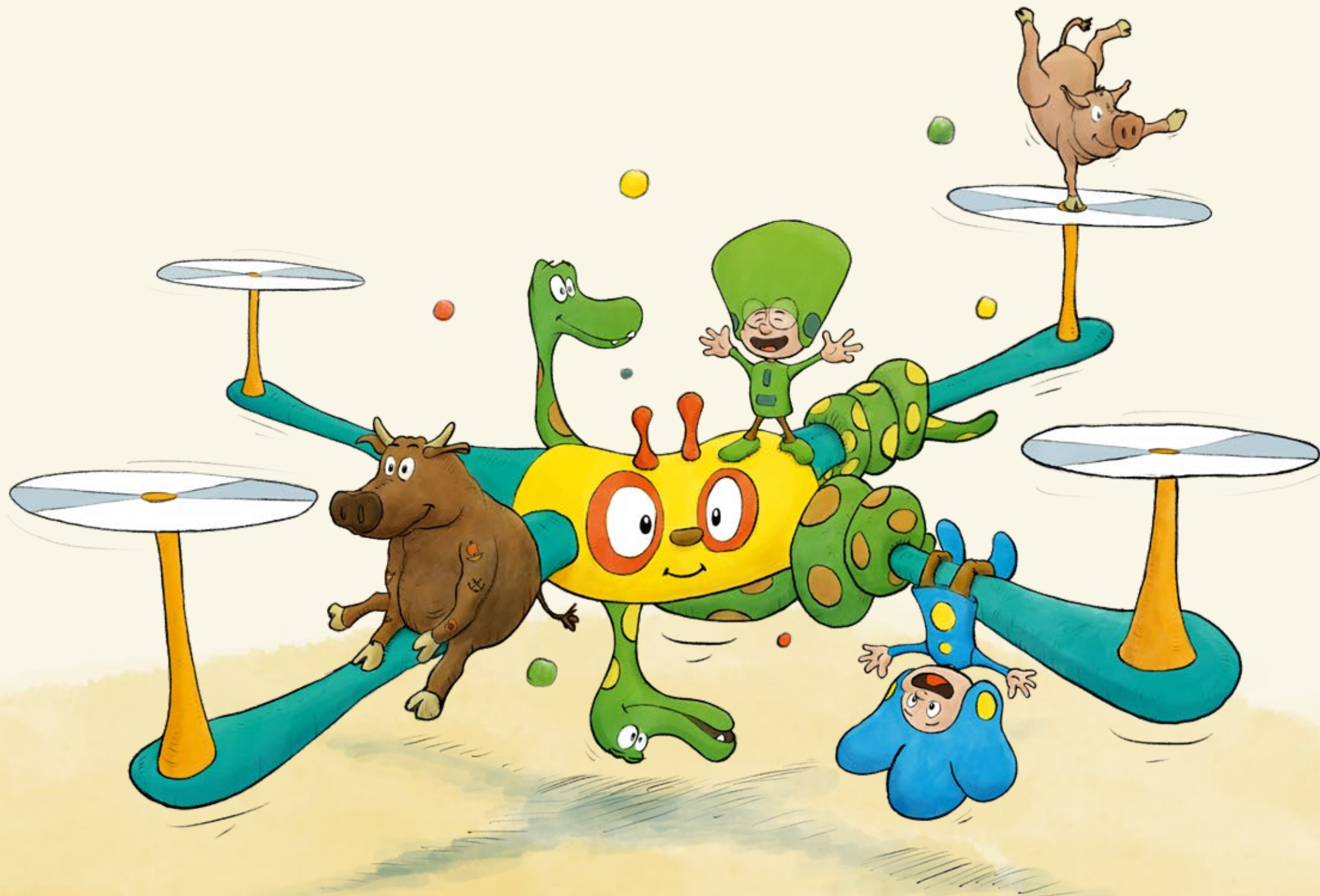
”For knuder løser ik’ sig selv”

”Med en dotdot her og en dotdot der.”

”Kopter, Sprutte, DOTDOT”

Kopter og Sprutte dotdottede og
forvandlede sig til ...

En drone-dotdot!

"Vi gjorde det," jublede Sonny.

"Vi løste verdens største knude."

"HURRRAAA," råbte alle.

"Men hov, hvad med bedstefar?"

"Har du set ham Kalle?"

Så hørte de en pludselig klappen.

De så ned og opdagede en lille mand med stok og grøn hat. Ved hans side smilede en søstjerne-dotdot.

”Godt gået, min dreng,” sagde manden med pibende stemme.

Sonny gnubbede sine briller:

”Bedstefar ... er det virkelig dig?”

”Ja, det er mig,” grinede bedstefar.

”Det samme skete for mig for lang tid siden. Jeg var fanget i knuden i flere dage, og en sulten grib fløj bort med bogen. Jeg kunne kun håbe på, at nogen ville finde sedlen.”

Sonny hoppede straks ned, og de to omfavnede hinanden.

”Jeg har sådan savnet dig,” sagde Sonny.

”Hvor har jeg også savnet dig,” sagde bedstefar.

”Og jeg ser, du har lært at løse de største knuder selv,” smilte bedstefar og lagde hånden på Sonnys skulder.

Sonny smilte og krammede sin bedstefar igen.

”Men nu vil jeg gerne hjem,” sagde bedstefar.

Søtyren havde fået sin båd, og grisens knudeforkølelse var blevet kureret i varmen.

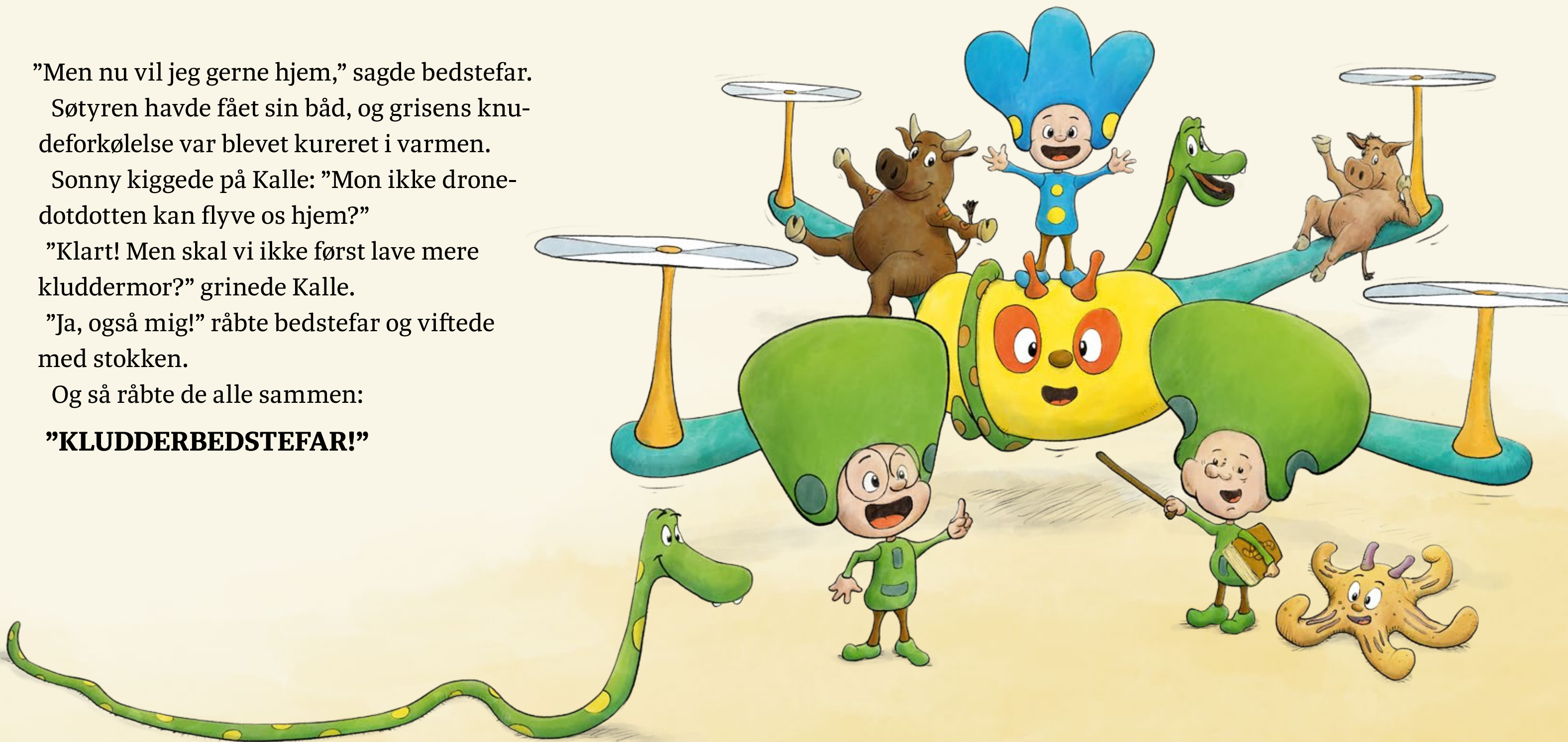
Sonny kiggede på Kalle: ”Mon ikke drone-dotdotten kan flyve os hjem?”

”Klart! Men skal vi ikke først lave mere kluddermor?” grinede Kalle.

”Ja, også mig!” råbte bedstefar og viftede med stokken.

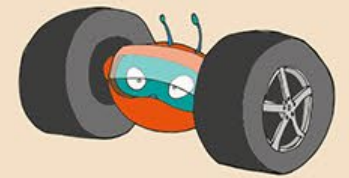
Og så råbte de alle sammen:

”KLUDDERBEDSTEFAR!”

DotDot

Kunne du lide historien?

DOTDOT

Læs mere om DOTDOT på www.michaelbbastholm.com

Kære læser.

Jeg bliver utrolig glad, hvis du fortæller mig, hvad du synes om bogen. Det vil betyde rigtig meget.

Så derfor, hop fluks ind der hvor du har købt den, og skriv din anmeldelse.

Fordi så kan jeg lave mange flere DOTDOT bøger!

Mange tak og dotdothilsner

Michael